

Nr 71.

Av herr **Helgesson** m. fl., *angående utredning av frågan om auktorisation av bilskolorna m. m.*

I vårt land såväl som annorstädes verkställda undersökningar beträffande orsaken till i trafiken inträffade olyckor ha oförtydligt givit vid handen att i det övervägande antalet fall ha dessa berott på brister hos eller försummelser från trafikanternas egen sida.

Under sådana förhållanden är det uppenbart att trafikolyckornas bekämpande till det allra väsentligaste måste bli en fråga om att fostra den enskilde till kunskap om och förståelse för nutidstrafikens speciella förutsättningar och krav. En sådan undervisnings- och fostringsverksamhet har också sedan länge bedrivits i vårt land och även i stor omfattning understötts av statsmedel.

Trafiksäkerhetsarbetets mål måste vara att bibringa goda trafikvanor, att fostra till på vederhäftig kunskap grundad ansvarskänsla, att överhuvud uppöva de psykiska och fysiska egenskaper, som krävas i det moderna trafiklivet med dess ständigt ökade skärpta krav på förmåga av snabba beslut, rörlighet och andlig spänst.

För att ge bestående resultat måste strävandena av denna art självfallet gripa in på ett så tidigt stadium som möjligt av individens liv. Detta har också av statsmakterna understrukits genom införandet av obligatorisk trafikundervisning i landets läroanstalter.

Men det blir alltmer uppenbart att samhällets strävan att bibringa medborgarna goda trafikvanor icke kan inskränkas till att omfatta endast det uppväxande släktet. Även de äldre måste bli föremål för undervisning och fostran. Alldeles särskilt gäller detta dem, som skola underkastas prövning för erhållande av kompetensbevis för förande av motorfordon.

Det har tyvärr visat sig att den utbildning som för närvarande kommer körkortsaspiranterna till del icke så sällan är behäftad med betydande bristfälligheter.

En speciellt framträdande svaghet har varit den ojämnhet i utbildningens kvalitet, som kunnat konstateras inom olika orter.

Genomgående för all ifrågasvarande utbildning är därjämte att denna alltför mycket tagit sikte på de rent mekaniska kunskaperna och den rent mekaniska körförmågan under det att däremot kraven på kännedom om trafiksäkerhet och trafikansvar oftast helt försummats eller i varje fall beretts alltför liten plats.

Vill man åstadkomma verklig förbättring av rådande missförhållanden å detta område måste uppenbarligen frågan om auktorisation av bilskolorna

och kompetensvillkor för deras lärarkår samt åstadkommandet av en fort-löpande kontroll ur trafiksäkerhetssynpunkt av undervisningen i berörda läroanstalter tagas upp till grundlig omprövning.

En riktning härvid måste vara att garantier skapas för att de, som omhänderha bilskoleundervisningen, besitta pedagogiska förutsättningar och förmåga att kunna bibringa eleverna erforderlig kunskap och psykologisk skolning.

Den framtida trafikutvecklingen kommer att ställa landets motorfordonsförare inför alldeles särskilda anpassningsproblem. För att i god tid möta övergångstidens svårigheter med dess påfrestningar inom gatu- och vägtrafiken och risker för allvarlig försämring av den allmänna trafiksäkerheten måste därför även nu ifrågavarande fråga skyndsamt bringas till lösning. Frågan om en förbättrad bilskoleundervisning blir därmed ett betydelsefullt led i bekämpandet av trafikolyckorna och deras skadeverkningar.

Med åberopande av vad sålunda anförts få undertecknade därför hemställa,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning av frågan om auktorisation av bilskolorna och kompetensvillkor för deras lärarkår.

Stockholm den 21 januari 1943.

Ragnar Helgesson.

Axel Löfgren.

Rob. Berg.

Nr 72.

Av herr **Ericsson, Carl Eric**, *angående åstadkommande av större planmässighet i den svenska hamnbyggnadspolitiken.*

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 54.)

Stockholm den 19 januari 1943.

Eric Ericsson.